

understrege, at når miljøministeriet ifølge lovforslaget tillægges myndighed til at godkende og have indseende med vandindvindingsplaner, er det hensigten, at dette kun skal gælde for visse hovedlinjers vedkommende, og at ministeriet ikke bør gå ind i en detailbehandling og stillingtagen til enkeltheder.

I et samråd med miljøministeren har man drøftet lovforslagets § 21 vedrørende godkendelse af reparation eller uddybning af eksisterende brønde. Ministeren har herefter stillet nedenstående ændringsforslag nr. 12, hvorefter der i almindelighed ikke kræves tilladelse til retablering, udbedring eller ændring af brønde eller borer, når arbejdet er nødvendigt for at opretholde den eksisterende vandforsyning på en ejendom.

I forbindelse med lovforslagets § 22, stk. 1, og § 87, stk. 4, om tidsbegrænsning af alle tilladelser til vandindvinding, herunder også tilladelser, der er givet før 1. oktober 1974, har miljøministeren i en kommentar til en til udvalget rettet skriftlig henvendelse udtalt, at der – når en vandindvindingstilladelse bortfalder som følge af en tidsbegrænsning, og der ansøges om fornyelse af tilladelsen – efter lovforslagets § 22, stk. 2, skal foretages en samlet samfundsmæssig afvejning. Afgørelsen heraf træffes af amtsrådet, hovedstadsrådet, og afgørelsen vil kunne påklages til miljøstyrelsen og miljøankenævnet.

Ministeren har tilkendegivet, at der vil være betydelige betænkeligheder ved ikke at forny en vandindvindingstilladelse til en betydningsfuld erhvervsvirksomhed, der er afhængig af tilladelsen – f. eks. bestående dambrug. Bortfald af tilladelser givet før den 1. oktober 1974 vil endvidere forudsætte, at der er sket væsentlige ændringer i de faktiske forhold, der lå til grund ved virksomhedens etablering.

Ministeren har over for udvalget tilkendegivet, at dette vil komme til at fremgå af de administrative bestemmelser, der skal udstedes i henhold til loven.

Ministeren har endvidere oplyst, at bestemmelsen i lovforslagets § 22, stk. 4, kun finder anvendelse på tilladelser, der gives efter lovens ikrafttræden.

Dambrug oprettet før 1. oktober 1974 kan således uden særlig måling indtage det overfladevand, der er dem tillagt ved kendelser fra vandløbsretterne.

Udvalget har i et samråd med miljøministeren drøftet forskellige vandforsyningsproblemer, og udvalget har i den anledning fra ministeren modtaget et notat om problemer i forbindelse med vandforsyningen på Sjælland.

Det fremgår af notatet, at de mangler, der er i den nugældende vandforsyningslov, vil kunne afhjælpes bl. a. gennem lovforslagets kapitel 3 om planlægning, kapitel 8 om forsyningspligt og § 22 om tidsbegrænsning af indvindingstilladelser.

I henhold til lovforslagets § 52 kan amtsrådet pålægge almene vandforsyningsanlæg at træffe bestemmelse om indskrænkning af vandforbruget – herunder med hensyn til vanding af haver i tørkeperioder – når anlæggets drift eller hensynet til vandforekomsterne skønnes at gøre det nødvendigt.

Ministeren har oplyst, at spørgsmålet om udstedelse af sådanne pålæg eller undladelse heraf bør afgøres i forståelse med de lokale vandforsyninger, i hvis område vandindvinding foretages, og ministeren har over for udvalget tilkendegivet, at dette vil komme til at fremgå af de administrative bestemmelser, der skal udstedes i henhold til loven. I tilfælde af uenighed, kan spørgsmålet indbringes for miljøministeren (miljøstyrelsen) efter lovforslagets § 4.

Et mindretal (venstres medlemmer af udvalget) vil ved den kommende revision af loven om hovedstadsrådet arbejde for, at der ikke sker en centralisering i vandforsyningsadministrationen i hovedstadsområdet. Dette er ikke rimeligt begrundet i prisforskelle, idet mindretallet henviser til konklusionen i miljøstyrelsens vandprisundersøgelse vedrørende hovedstadsområdet, hvor det påpeges, at den absolutte udgiftsbyrde er begrænset.

Foreningen af Danske Brøndborere har i sin henvendelse til udvalget bl. a. anført, at det er uklart, hvad der ligger i bemyndigelsen i lovforslagets § 70, stk. 2, og at bestemmelsen gør det muligt at stille meget vidtgående og kostelige krav til udtagelse af jordbundsprøver og til udførelse af prøvepumpninger.

Miljøministeren har i denne anledning oplyst, at der vil være behov for at stille forskellige krav til undersøgelser af jordlag og til udførelse af prøvepumpninger, bl. a. afhængig af anlæggets karakter og størrelse. Det er imidlertid ikke tanken, at der i med-